

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *Ålundberg*
 Härad: *Torna* Adress: *Lund*
 Socken: *Silfåkra* Berättat av: *H. G. Lindgren*
 Uppteckningsår: *1936* Född år *187* i *Silfåkra*

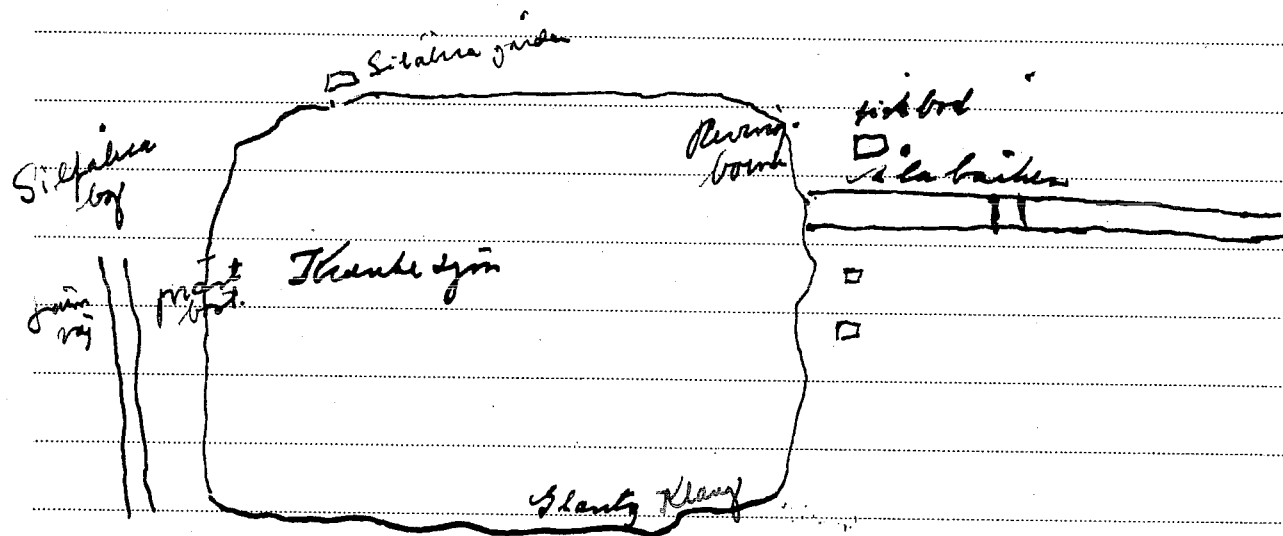
Uppteckningen rör *Kranke-sjön.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skall vara:
G. Cecil Lindgren
som var fiskare
i Kranke-sjön
och bodde i
Ålundbergsså.

Frågor.

- s. 31 När man har in noter från båtarna, hur
föranhåller man då båtarna under tiden
- s. 6. Är detta en eller två nyssida? Angiv
eller beskriv vad de två typerna ställer sig
från varandra.

Själva Kränkesjön gränsar dels till Silabäckens-
gräns, som äges af frikeasienan Wangel von
Brehme och dels till prästbostället på ena
sidan om på den andra sidan dels till några
mindre jordbrukare bl. a. Glang och Kläng och
sedan närmast här Röringeborna, vilkas frike
jag använde. Själva har jag ett litet jordbruk

i Årsmöteberga på andra sidan järnvägen, som
går mellan Årsta och Sjöbo. Alldeles intill
järnvägen går Årsvägen, emedan den flyter
genom Årsvägen by. Här kan man se
att en och annan jordbrukare som äger jord
utmed in har satt ut en komma i ån.

För när emellertid fisket mycket mer lönsamt
än ~~för~~^{nu}. Här i Skanörns kunde jag få mycket
fisk i mina kommar och nät, särskilt före 1929.

Det för ju hela åren till. Den vintern var ju
mycket strängare än någon av de föregående.

Det dog det här en massa fisk, som sedan
fisk uppr. Skilsk till den stora massdröten
på fisk kan bero på olika omständigheter.

Antagligen kunde fisk ej få tillräckligt djupa eller
kunde den ej få någon mat eller rast det den
dåliga luften som var orsaken till att den dog.

Skärsdan kan det ej frunnas någon annan såd
förel i ögon. Man kan ju få lite gadder, braken
om aborn men ännu är nästan försummen. Får
det någon förel, så är det mycket smitt, men
bara yngel.

När man emellertid kommer till vissa
håren om detta förel, att på olika sätt som för-
utlykt. Söndagarna kan sålunda bilda en förel-
ning, i vilken en jag är med och på samman-
trädet, som hålls på slottet i Stockholm, kan man
föreläsa olika åtgärder för detta ändamål, efter
föreläsa på andra sådana föreläningar, som
föreläsa om föreläningar visst är om året, in-
plantning av föreläningar i ögon, föreläsa om aut-
föreläningar förel. Det var bra, om man kunde
få till gott förel som det fanns även förel
1929.

5182

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Några forta svölknings för fortfärgs färdens
här. Det är ju huvudsakligen i syfte om i
den här Småla ablatören på färd om där
kan man placera någon alltså eller någon annan
ordning. Det är ju rättvis för det och att som
man använder sådana.

Väsende kan man flera sorters flyttbara forts-
färd.

Jag vill förb nämna myndar. Den som jag
har är c:a 3 m lång och $\frac{1}{2}$ m. bred. Den är
bått c:a 2 m. i diameter. Den eller spåren jämsamt
som består av $\frac{1}{2}$ tusen jämsamt är oöverskådlig med slätkad.
nål, mycket förmodligen, medan spåren rummet inuti är
fyllt med trädgårdar eller någon av bordsgård
c:a 1/2 rikthåll, som kan ha på två ställen
Väntar. Spåren målet kallas utgående av sex stycken
gjordas av järn, som sammanhåller av fast längden

gående jämnat.

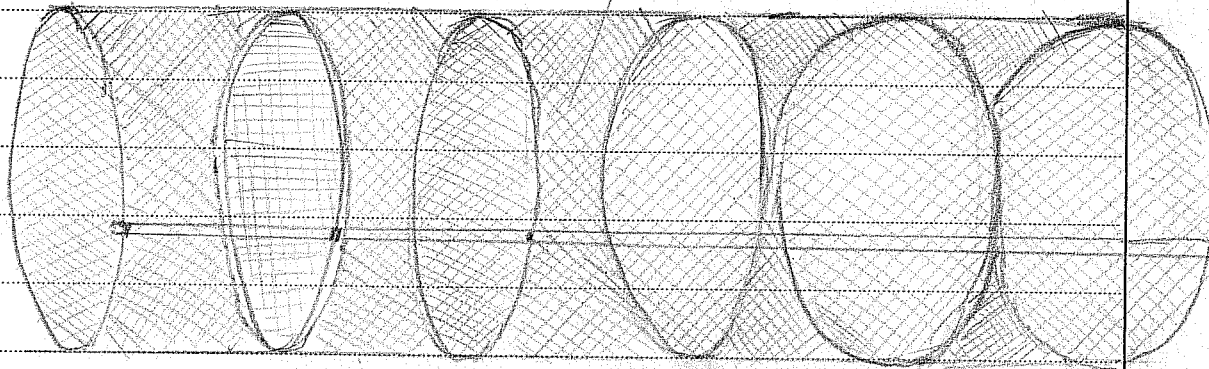
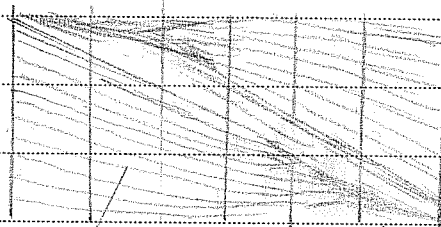
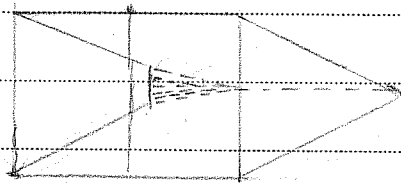
Vid fisket fänkes mjädden ner på botten. De
sättes på denna antingen på dygt eller qvent vatten,
särskilt i vatten, i längdrötblung med engångarna
utåt. Då mjäddarna äro sprände med fint nät, an-
vänder man dem tadellos för fångst av småfisk, spec.
bitespik. Då placeras därför tadellos på deras lekplatser.

Det är särskilt på viken och hösten man fiskar med
mjädd.

5182

Ar bett 1 eller 2 mjärda

Mjårde

6
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skriv endast på denna sida!

Skottar har jag flera uppsjöar eller kommar, som de
kallas här. Jag har några större och några mindre.
Före hade jag en 20-30 stycken men det finkub är
så uselt, så sätter jag ej ut mer än ett par
stycken.

Den allmoges har 6 bågar eller byggar. Medan
några kommer är utsträckt i längdriktningen, så
och byggarna är här den utspänd i tvärrikt-
ningen. Dessa byggar är här av trä, vanligen av
rottegrädd eller pils. Längden på ryggen är 4 m. och
höjden är $\frac{1}{2}$ m. Den främsta bågen kallas stor båge
och är 1 m. i omkrets. Den baksta byggen är mindre
om endast en halv meter. Några nälar är bundet
i bomullsgarn nr 2 12 m. i stridigh. Som säckul
av märkningen vil jag nämna, att den sista och
närlaste är dragen genom en tvärrad masha, som knutits
på nälar men de öfriga byggarna är dragna direkt

genom järn näleb. Inuti konnen detta två ingångar
eller ingångar, varav den främsta utgård från storbägen
nu är fört med träden vid tredje byggen medan
den bakre är fört vid samma byggen och sedan
skärs sig bakåt till första byggen, från vilken
den trösk utgård men skärs sig bland utgårderna
jämte huset. Vid storbägens kant är fört två almar
som är 4 m. långa och 1 m. höga. På dessa
almar kan man en tjock bomullslina, bestående
av 3 handlar, i kanten på översidan eller som översidan
och en motsvarande på undersidan eller undersidan.
På dessa linor binder man först 2 fem långa och
1/2 fem långa korden, som för tjärlådan som
flöte på 4 timmar avstånd från varandra på översidan
medan man på undersidan sätter först vid
linan, 1/2 den långa korden, i vilken man
sätter smärten. Den för de tjärlådan som smärten

5182

9.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag brukar ibland g. avrända lock på ~~lunderstämman~~
utan jag säger mig att låta liden tjänsstyran
som fäste om dertan kan jag en tjock gäns-
kutter, som sitter fast vid underbåren i stället
för stensluts länks.

När man kuglar en lomma, så tas man 100
markor, 50 fub varje kalra.

I de lommor, som jag har fyllt ålen är markerna
mycket mindre än i den jag har gäddat med.
Den är även grovare gäns. I denna är markstorleken
12-15 varv pr alm, medan den i ålspisjören är 24-32
varv pr. alm.

Pyrogeon verkar på så sätt, att fisken tröffas
fröl på ~~den~~ ena sidan, som är nedsett på
ena sidan av bäcken och siden vill gå över på andra
sidan för att där komma undan, kommer den på den
andra sidan. Men för man komma i käg, att
skrämen eller vattnet vanligen flyter på sjön ut
efter bäcken, som skedd sig vid en fjärr meter i
myllan och endast är en tre meter bred och därför
slik som slutas eller håller nedåt mot Hanneberga.
Där komman sattes ut var bredden en 8 meter och
djupet en tre meter. Den placerades i sjöns mynnings
så att vardera sidan kom att stå på botten para-
llelt med strandkanten, medan sjöns komman ut-
fylldes eller placerades mitt i bäcken. Då fisken måste
gå med skrämen, dras den, och denna enst komman
och kommer upp i den första, vidare ingången. Om
nu fisken märker, att den är inneslängd och söker att vända

5182

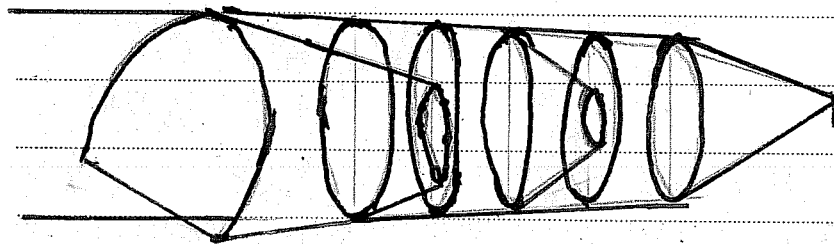
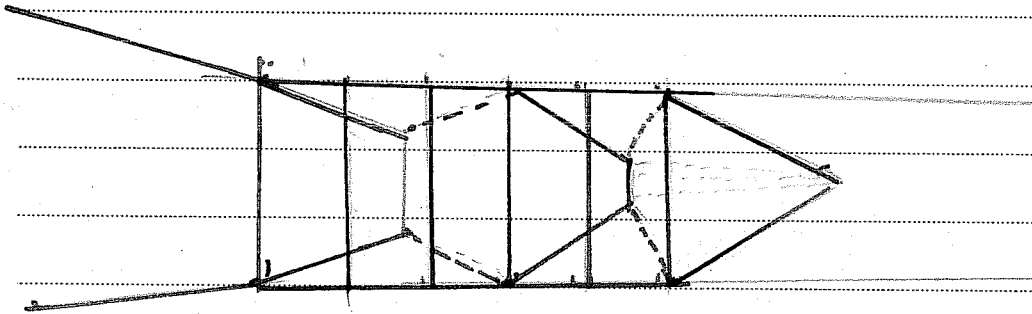
11.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vill den helst följa kommarens sidor eller botten men
ad den ej finnes någon öppning, så går den framåt
genom andra cingångar in i tjära fiskhuset, på
vilket det förstås kan ta sig ut. Den bakre öppningen
i andra enden är ju mycket liten om den att
enträffa för fisken, då den befinner sig mittemot
kommarens och öppas under vatten.

5182

12.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Byggska (Kammar)

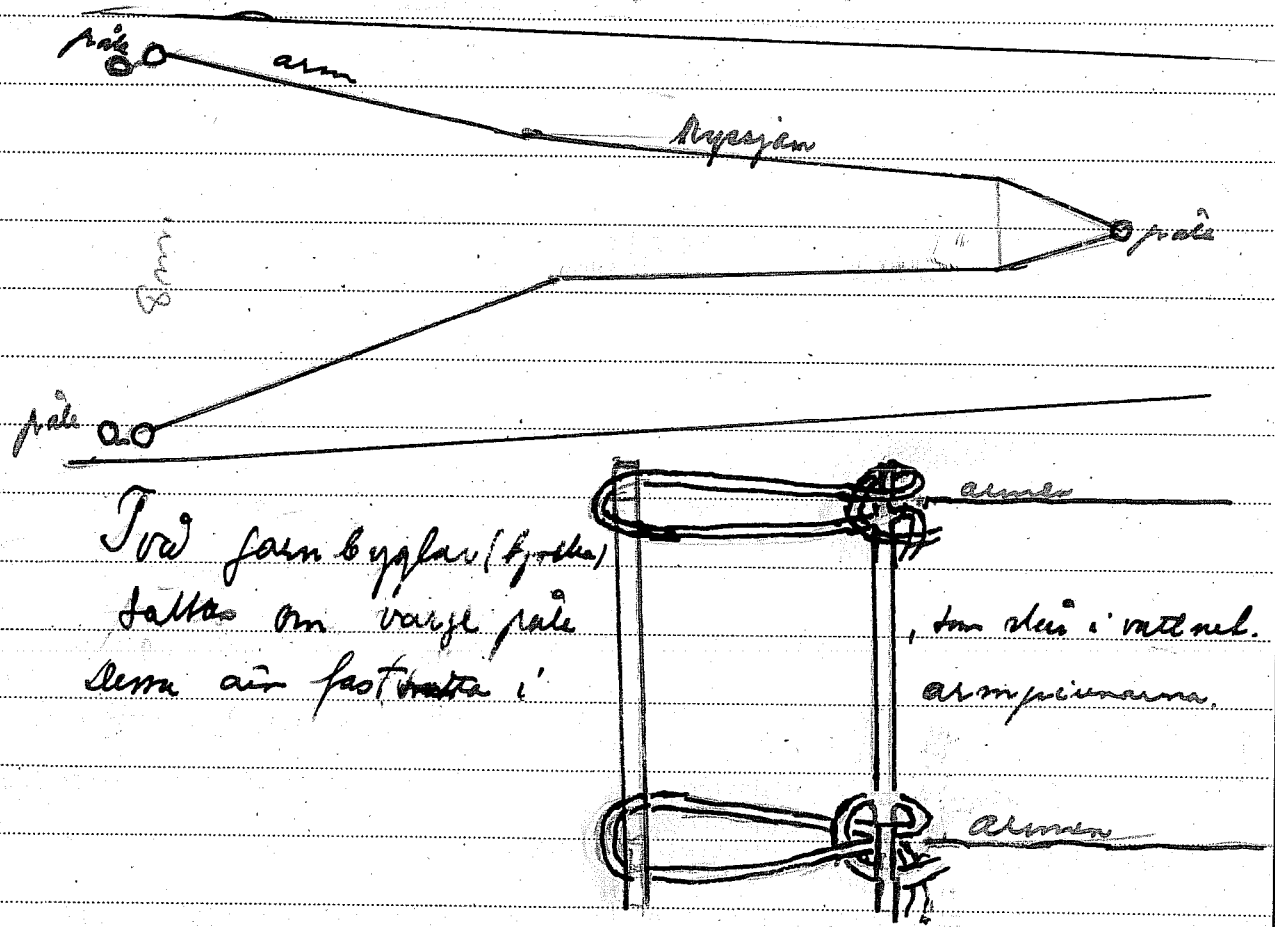

Skriv endast på denna sida!

5182

Stedatt komma.

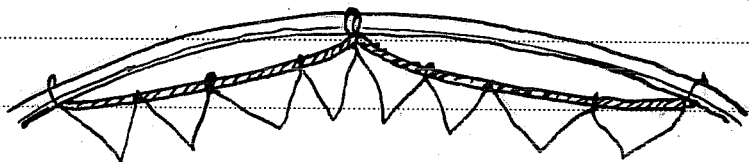
Abacher.

13.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bågens fastsättande vid nätet.

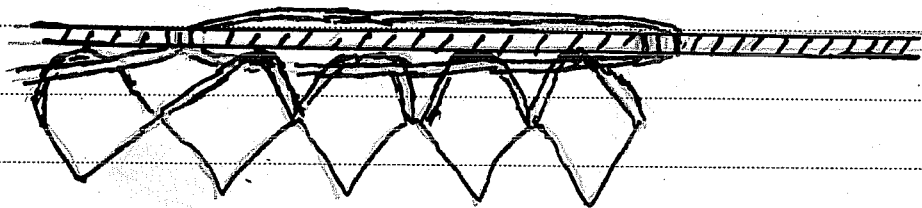

Om ryggen sättes på änd botten, där den på
 grund av ihållbarheten som här kommer att skera
 änd botten kan man se, att de markor, genom
 vilka byggena är fästa, kunna stå på fötterna. För att
 hindra detta fäster man byggen utan på ryggen
 med en särskild tråd (dubbla halvor av tung vägar)
 för varje mossa. Om man dermed fäst på i fötterna,
 så blir det g. här på ryggen, som stängerna
 flyddas bättre.

5182

 15.
 LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

Del av överfåeln (semm frysiga)

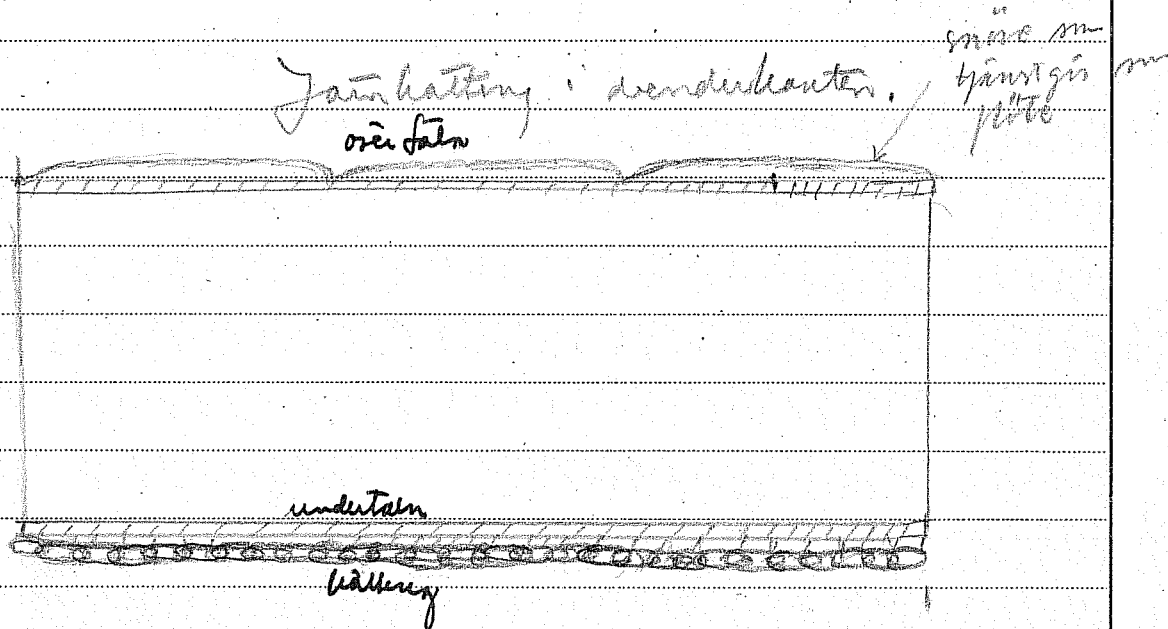

Särskilt anmärkningsvärt är att överfåeln är utan kolk. Som berättas för denna är utmed överfåeln dragen en tåmligen grov lina, som tjänar för frysiga som flöte. Denna går på överfåeln, medan på undersidan av fåeln går en annan lina, på vilken maskinerna är fästa. Båda förbindas med överfåeln på samma ställe med dubbla chelvolay.

5182

16.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

För att nyssjain ej skall sluta sig i färgarvande
 för vattnets och särskilt de vattenvätkarna, som
 förhållna mycket skadligt i bäcken, så färgas den
 med cuprinol, så att den får en grön glänsande
 färg och därefter blir tilldragande på fiskarna.
 Det är ju viktigt, att den blir så ljus som möjlig
 på bättre fiskar den. Man köper detta för en fabrik
 i Malmö. Därefter kommer nyssjain att slås till
 bäcken. Man slår ut den på middagen eller bröden
 och tar sedan upp ^{på} morgonen. Detta gör jag endast
 med den, som slår i klabbäcken, medan den
 som slår ute i sjön, får stå ute längre tid.
 För att denna bättre skall motstå vattnets
 färgande inverkan är de färgade. Medan
 man tas upp de första varje dag, blivas den
 för väter och annel och sedan slår den för
 på men detta med de senare ej oftare än en gång

i monnden. Stämnst måste man vilja den varje
dag om ta bort allt slum, som samlat sig. När
man då tar upp dem, efter man dem grundligt
rena och hänger upp dem till torke. Dessutom
ser man öre ryssjan och som några markor
ha gått förlorade, så lagas om dem eller sätta
i nya markor. Vid förlorade fastes ryssjan
gevar en chunk i fiskeburet på en krok på
en träpål, som är en fyra alnar lång och sedan
släpps (sättes) ryssjan på marken, varvid de
vinkels ställen därmed få tjäna som stöd.
Om det verkligen räddas, så kan ju ryssjan ej sättas
ute på marken utan då hänger sig den på en
krok i fiskeboden.

Färdiga gör på till så, att man doppas ned näbb
i cupernoten eller köper man den färdig.

5182

19.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag har sedan nått till en kvadratisk
bräcken, jag tar med den.

Material i nål är bomullsgarn. Man
använder nr 60 rickstyg, då man måste
ha mycket fint garn. För då man måste göra
nålen gles, främst det, att man använder
långare men numera kopier man ju små nålar
i några fästningsaffär. Avståndet mellan
maskorna är 100 mm. mellan varje knut eller
8 varv pr. alm. Ett färdigt nät är 54 m.
långt och 6 fot djupt.

Material till överfälen är tjock bomullsfälen.
(lina), rambjer bestående av tre kardeller med sex
eller nio trådar som man flätade. Vid överfälen
sitta fästade 2 t. långt och 1/2 höga korkbitar
för en alus överlång från varandra. Alla är
avredda att fästerbjörn som flöte.

På underhanten är nätil frans en tillrande
tyg och bomullslina, benämnd underhanten. Vid denna
är förtade icke stenaar utan mindre järnknipor
som då hängs på som bänke. Dessa mätte vara
så stora, att de ej gåt genom markerna.

Den medel, med vilken nätil föres vid leranellen
i genm vilken denna drages, kallas bomarkor. Dessa
läggas till mellan korna på gäta leran.

På dessa bomarkor användes en grov gäta
vattens m: 2 2 2 Rethedigt.

När man köper man nätil färdigt och bomade men
fri köpte man endast gäta nätil men satte
gäta på tåarna. Detta kallas ju att ha nätil.

Vägnarna är ju ofta, under och sidofältnar. På dessa
är förtade ju flöte och bänke. I bland är sidofältnen
längre än underfältnen men i starkt slutt är del
mörkta fallet. Vagnarna är bomarkens förtade

väl fäbena men är de här lagda lön men
omkring dem. Endast vid flötens och fänkens
fästbänd nångr punkter vid fäbena är mer eller
fästade. Lön kallat därför lönmarkor. Detta gör
att nätt lättare kan följa fänkens rörelser och
därigenom bättre smått än den.

Långtgaste material för foto är lön men är
ävenat kan användas såväl i gån, som vad ut
endast en kort tid. För att få den långtgaste
formen, måste man skära den i lön storn, riktiga-
tän skogen, som sedan fästas på fäben på
ett visst bestämt avstånd, vilket vanligen är
en dm.

För fänk användas man vanligen sten, som sitter i
1/2 eller längre chamber. Lön knyter på, när nätt
skall sättas ut och tagas ut, när det drags upp.
Men här har man i något steneband utan man

användes som sänke i slätel, nunda järn ringar
som sitta i charbar. Men dessa satta på en alus
orkend från varandra, men istället är detta störe än
så. På de s.k. patent helarna, som sitta på nålar
man köper, ha en på under biten stannad
med bly (kuller) eller metallringar.

Det är viktigt, att nålar skal löst i rättnad
för att kunna fixas så bra som möjligt. Detta
bevis mycket på, hur förtä och sänken satta
på färdnärning. Hängsman har nålar bättre
följa fixens riktning. Sker det är det vid riktning
att markerna ha en storlek, som motsvarar den
fix man vill få. Är de för stora, går den
i gatan och om de är för små, fastnar den
i marken.

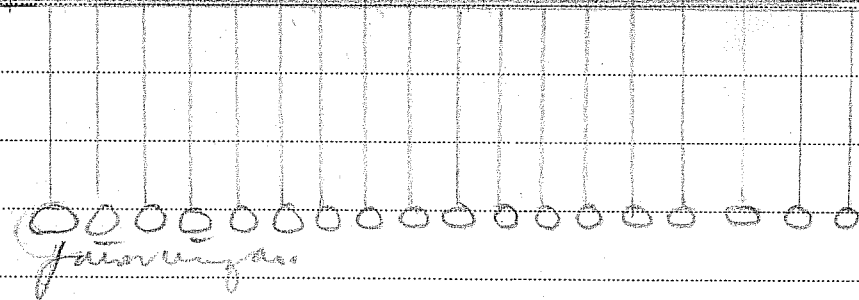
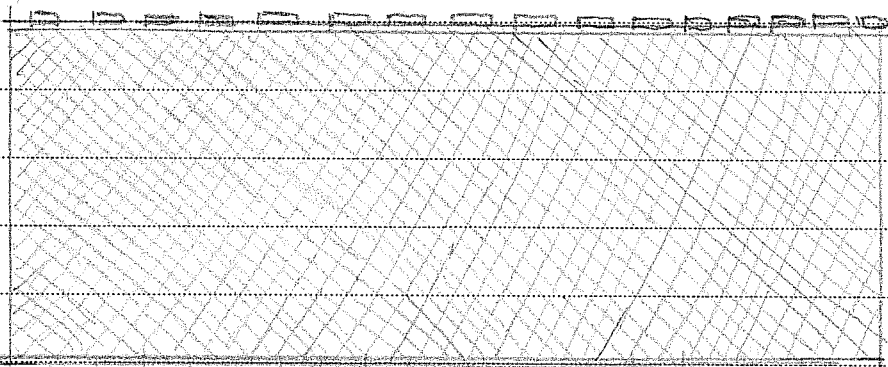
5182

23.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Stat

Matt på väls
djup. avst. mellan flöt
avst. mellan underdelen
och sten.

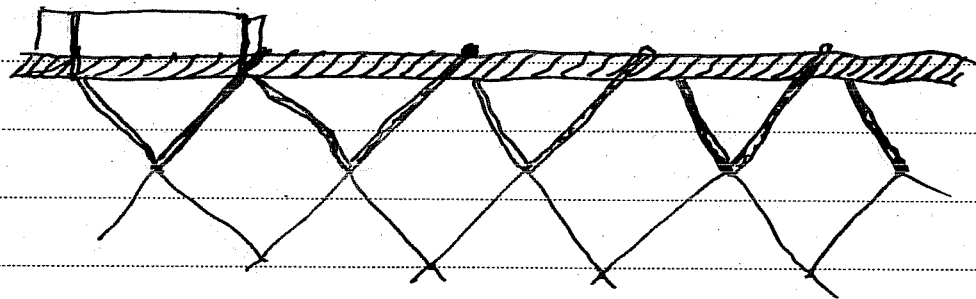
Skriv endast på denna sida!

5182

24.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Del av övertäln å nät.

Markerna glida loss på täbnet.

För att kända målet på att ruttna, så måle
man enipregnare det med något ämne. Vanligen
använder man hydroklorid, som man kokar malen
med någon tilläts av soda i så mycket vatten,
att man får blandningen så stark som man
önskar. Sedan doppas näten med i denna massig
stånd om. För sedan upp om läggs att torra.
Man får dävid altså tj för att gämma y bli
för stela utan mjukhet, då de i förra fallet y
gjorda så bra. Det är y så illa, då stekheten fri-
frivare, sedan målet använts något tid.

Stetta har jag varit med om förr om man
använder man här liksom på andra ställen
katecher, som eniporteras. Det är mycket bra.
Man tar förs 100 liter vatten 2 kg. katecher.
Sedan vattnet bräts i kokning, läggs denna
massa i detta, varefter blandningen får koka

racen hufvudsakligen. Under koleran märkte man
särskild onkuri, handningen, så att den blev
alldeles upplöst i vattnet. Sedan läggs man
med armbåsar i frägen, ett i sänder någon
stund. Sedan uppstages de, stryks i kallt
vatten samt läggs upp för att avlämnas. Rieken
då y med en gång, kan man lägga dem i
flera gånger, tills de fått den färg man önskar.
Sedan ändras det om att man läser dem
ligger i grytan, tills handningen blivit kall,
vilket kan ta åtskilliga timmar.

Även här jag haft en not. Men den användes
jag knappast nu, sedan juleb bärst så djupt.

På andra håll är det vanligt att man lägger
ut den på ett ställe med jämna sandlotten och
sedan drar roten emot land men det kan
man ej göra här.

En not består för oss för sexar och
en mellanliggande del som här kallas halv.
Med armarna är sedan fästade dubbla
draglinor. Den not, jag har, är 30 famnar
lång eller vardera armen är 15 famnar och
sedan kommer halven och den är 3 famnar.

En not är för djupast i kalven och smalen
sedan för mot armarna. Här är den 8 alnar
djup i kalven och 3 alnar i armarna. I armarna
är nätet bundet i bunnall garn n:r 12
tröskadigt och i kalven är n:r 12 tröskadigt.

På aemne finnas en Ljock bemullslin på
öfr- och undersidan, öfr- och undertårn. Vid denna
är förbratt på örridan hök och på undersidan
regelgammshar på $\frac{1}{2}$ aln, i vilken man tårn
fråster.

Beträffande markstorleken så är den 20 var pr.
aln i aemne och 24 var pr. aln i baksen.
De lilla talunda näten mycket. De gröna dock är
gröna gamm och näten br. Med starker talunda. Mark-
orna är färdiga på öfr- och undertårn, varigenom den
senare blir näst kortare. Flötarna, som rulliga gröna
är frö, är kaffiga och i näten samt sitt
tårn. Sankarna för ej av färdig form, att de ha
upp sig i markens alla så att näten ska emell
botten. Dock även jag, att man ej bör stanna
den för händ utan det del gälla att låta näten
skär sig rymmen och för bottenlager, då del

Man vara på sin plats.

Den var, som jag har, den jag köpt, men
därmed var det varligt för, att man själv
gjorde sin nytta. Man började då öfver lifen, där
moderna är minst och sedan fortsatte man
med denna ändas, där moderna är större.

Jag blott näst i denna utan öfver i kalven är för
något bättre. Här finnes således på öfver lifen och om
på under lifen öfver. Genom dessa flöten och färden
håller näst upprätt i vattnet. Skapningen är av
hampa och dubbla sand utgå från denna öfver
och under lifen.

Den var, som jag har, den jag köpt, men
därmed var det varligt för, att man själv
gjorde sin nytta. Man började då öfver lifen, där
moderna är minst och sedan fortsatte man
med denna ändas, där moderna är större.

Man kan draga en nytta upp på land, på is eller

i båt. För att man skall kunna dra en vob om
en plats, måste man se till, att botten ej är all
för mjön och stenig. Och användes i flera vagnar,
samt Vombspinnaren oftast dras man den iland
sedan man lagt ut den i form av en värb.
Vrb. Men det gör ej vi här. Utan här lägges
vi ut den mellan två båtar.

När man därför skall lägga ut en vob, så har
man två båtar eller chor. I den ena lägges man
halva roten och i den andra halva. Man
rodde nu ut i sjön, till en böjan roten para-
llelt med varandra, till man kommit till ett
sådant djup, att man kunde det lättlyg-
att lägga ut roten. Sedan rodde man för
varandra, sedan man kastat roten i sjön, frisk
och långt som annars räckte och sedan förs
man kastat ut draglinnen i hela sin längd.

5182

Sedan rodde man enst vägen, till att
båten miste sig halven, innan man
brände den i ruten. Sedan hade man
förd en draglinna och sedan amlarna och kastar
vandra upp i sin båt och var sedan i land med roten

31.

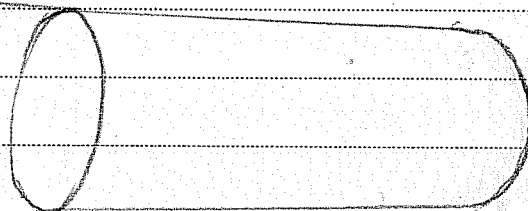
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5182

dragl.

Nat Ent. beskrivning.

Alman

Alman

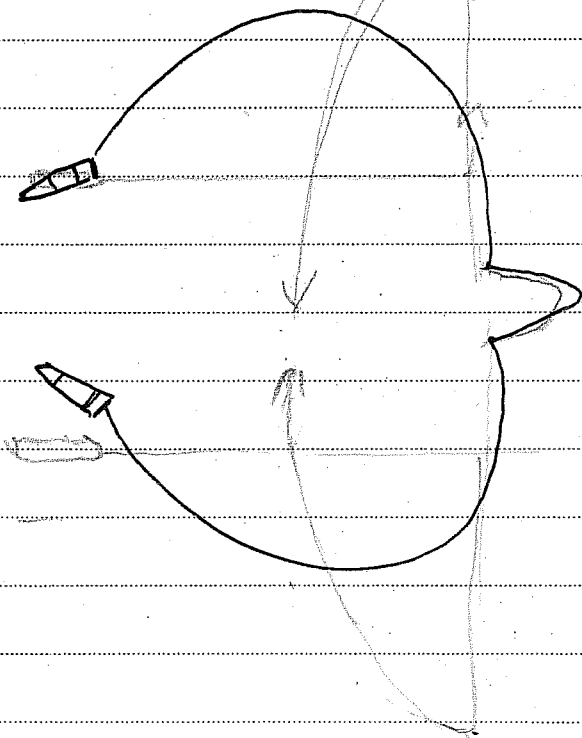
druf

32.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5182

Utläppning an dot

Skriv endast på denna sida!

33.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bottängen har jag ordet. Det är g. många
som minna aurändan sådana, endast
Beegstén i Vambogen som jag känner till.

Det bottängen består dels av en smittan och
dels två stycken i växel med denna ställen
rättare. Den första är 10 m. lång och den senare
20 m. vidden. Den del är frigården, den slut närmast
mynningspartiet är frigården med bottens och näb.
Den kallas här huset och har en täckning i trä,
som upptar är öppen och baktal bogen sig över bottnen.
Vid sidan av huset och husets främre underbän
är en täckning för järn botten, frigården, som
håller underbänken tryckt mot bottnen på allt
allt och kan komma under den. Någon öar till
har man ej på gärdet. Som en botten har
har man en på anordning eller en sad efter varandra

moderata pates, på vilken gämsk dånge. Långarems
Skrämmas och kunnade vil på upp över vatten
ytan. Skollens intell gämsk mynnar en rygg
lita aemar. I denna finnas två intelligen. Själens
rygg är 5 m. lång. I denna är lagar eller byggar
ensta för att ha en utspänd på tånen. Den
fösta eller fästa är 1 m. i omkrets medan den
minsta eller bästa är endast 1/2 m. Byggarens
antal är 1 m de vita på några dm. avstånd
från varandra. Byggare är gjorda av trä, här
dottens. Den fösta intelligen är fäst vid den
fösta lagar och sträcker sig bakåt till 5 byggen
och här är själva öppningen hälls spränd av regel-
gärns över för denna byggel. Det andra intelligen
sträcker sig fram till 3 byggen (bått) samt
här den andra öppning för med hällen för
denna byggel. Den bästa delen hälls fiskens.

5182

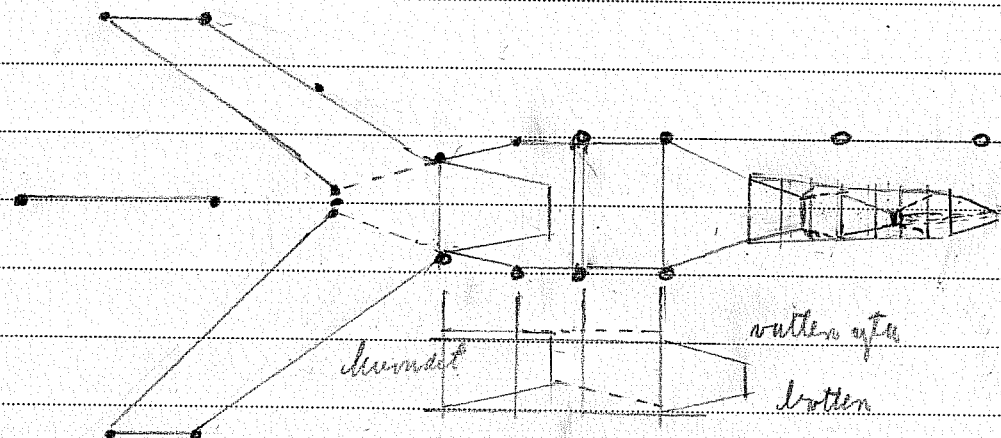
Späns gämet är ansett av bonullsgården nr 12
Folktädel, inedan man använder i hemman
nr 12 femten tädel.

36.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5182

37.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Botten gavel

Skriv endast på denna sida!

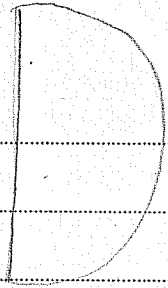
Stämman är del i mängd, som användas en
siden från glir till är bortslaget.

Men glirin jag har bestat av en jämslättnings eller
jämslän av qvibjörnsrot. Men är för meter lång.
Sjätte önskanleubban är av frö. Men är bländ
med näb av bomullsgarn. nr 12 set bändyl. För
att hälla näbb utgående av på mitten fastade
förträs för bjar eller byggar av galrar. Jäm för,
tänliga tyck. Näbb är mycket fin. Modet
leken är 40 varv pr. aln. Man fäbas med glir
nå skilbarhets hantel genom att sätta ned på
träen (i liggande ställning). Sedan går del en man
på den mest tilltänksida och slut med en puts
för att skrämma upp fjoken, så att den rusar in
i glirin. Här har jag en annan puts som för ut
har bara en en vanlig backa, som går slut med.
Det är särskilt på rören man använder glir.

5182

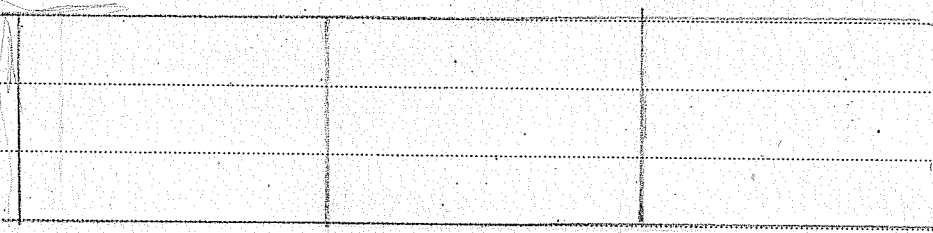
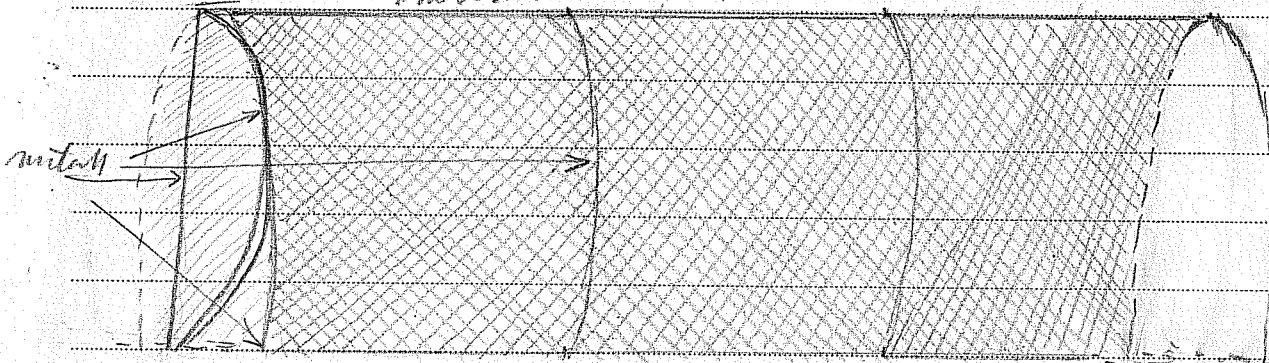
39.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Slut

trärör ca 2"

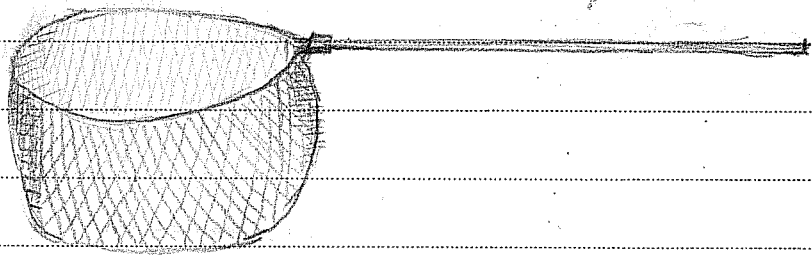
Skriv endast på denna sida!

Seranton har jag flera undutags båtar, som jag
använder för att ta under fisker, då den vill
utlösas från kroken eller för att flytta fisker från
komman till sumpen. Jag har flera av olika
storlek. Den som jag mest använder består av
en båg eller byggel av järntråd, som trätts
igenom ett gammalt. Den är ca 1 m. i om-
krets och nätets djup är $\frac{1}{2}$ m. Vid östra bogen
är fästad ett snävt på två m. av tråd.
Nätet är knutet av bomullsgarn nr 10. Trä-
brädet och maskströken är 24 v. på den.

5182

41.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Vadutings häs.

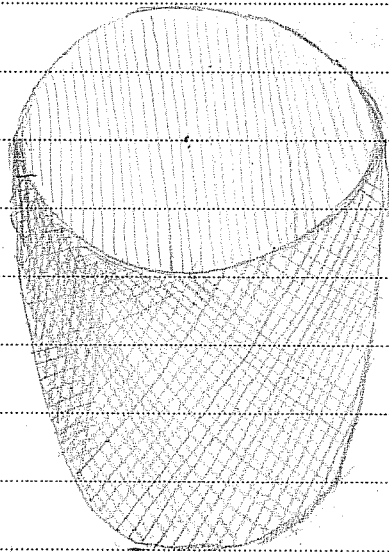

Skriv endast på denna sida!

Flödar. Dessa användas friskt för att fiska med.
Som fänkhäls användes jag en liten kassa.
Den består endast av rund järnring, på vilken
hålls ett nät. I bland kan jag i stället en bygge
av rotting. Sjäns byggen är 1 m. i omkrets.
Stålet är 1 m. djupt. Det är bundet av
bomullsgarn nr 12. Färbredigt. Maskerna
är mycket små, oftast 32 var på aln.
Dessa användas särskilt som beteshävar jämte ryggen.
Man sätter ned den på platsen, där mycket fisk
finns. Sedan dras sedan upp, när den
teckenligt samlat sig om botten. Stålet är mycket
fjäderkraftigt, därför att agerlighet kan komma igen
maskerna. Jag drar vanl. upp båden med handen, där
jag sitter i båten men annars frickommer det man
har en stång fäst vid båden, med vilken man tar
upp den.

5182

Bets hån ("kessa")

43.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

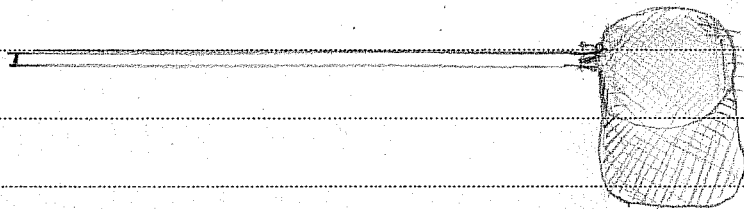
Skriv endast på denna sida!

För att få käften med en slatatten eller
Kranhogen användes jag en Wäffkvar som är tämligen
i nedre delen av trädet, som det finns mycket med
käften. En sådan här består av ett litet båg eller
bögge, som knappast mer än några tum bred och som
är gjord av trä. Själva bögen är djupa och är
mycket fin med en nätt. Själva pären eller kassen
är mycket grund. Bögen är iofullt (infullt) i
ett skaff av trä, två m. långt. I kassen läggs jag
betskvar. fink. Det är för önsket om natten man får
käften. Den är ju endast lovlige i mitten av kvällen
För själva Wäffkvar tänkes om med Chasen till
botten och sedan får den stå ut, till nästa
käften går upp i den. Men då käften har
är mycket tabu till höger jag ej lite här stå ut
nästan längre utan jag tänker med Chasen en kort stund
om sedan lyfter jag upp den om då har jag den full av

5182

knäfor.

Knäpbar

45.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Så ser vi med örsk här. Det förhåller
 att en och annan smygare sitter och metar med
 sitt metare. Själva använde jag ej sådant. Det
 är för långt för försk. Här har de 4-5 m.
 lång, tränkyl eller bambus och i ena änden
 sitter snörel, som är 3-4 m lång, med örsk
 på, vanligen n.r. 2. Man använder på olika sorters
 örsk. Till olika sorters fisk. Ibland kan man
 undel och ibland dubbel örsk. Som agn eller
 beten på örsk kan man mark. Som flöte
 användes en örskbit. Man kan antingen själv
 sitta i en båt och hålla i metare, sedan oram
 kastat ut brodden eller kan man gåta det på
 botten av djupa strand. Det finns även på vanligare och
 mest entusiast. Själva kan jag själv det flera
 gånger, när jag var yngre. Det var mycket fisk
 ibland man kunde få. Jag använde som beten alltid

5182

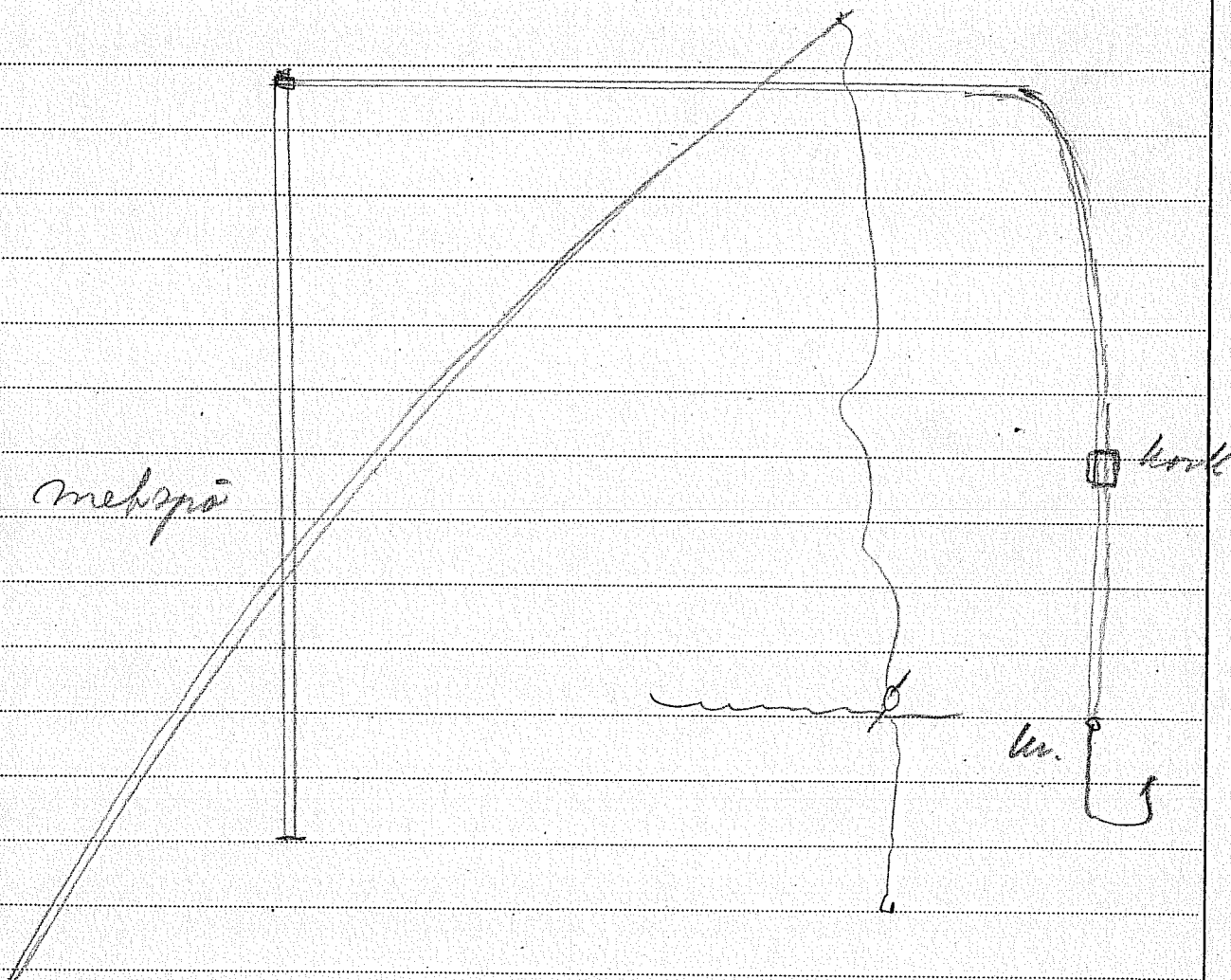
mask. Den tag man vanlig som brukarna på fuktig
mark. Sedan satte man den på boken genom att tråda
den genom ryggen på boken.

47.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5182

Y8.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skriv endast på denna sida!

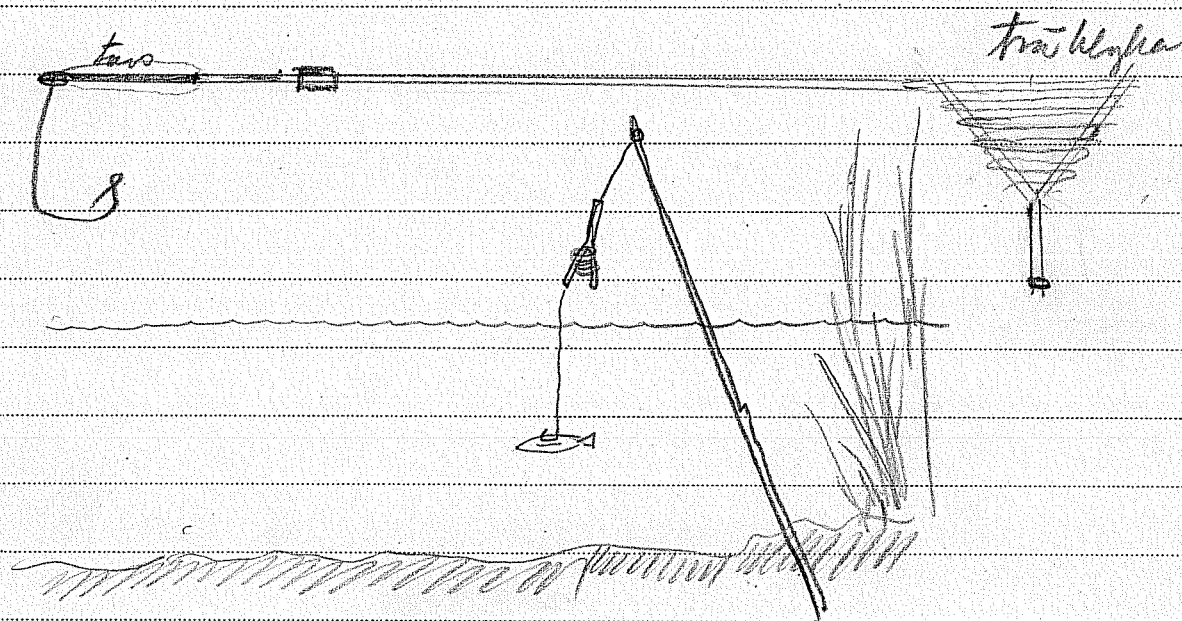
5182

49.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I Hand kan man en längre ser, som sitter
 nallad på en betydande anordning. Själva
 resen är då 15-20 m. lång. På änden är resen
 öfver en kusen, vart. n. r. i. I slutet för en sådan
 vinda kan man använda en vanlig frälska, som
 man nallar öfver resen på. Den är 15 m. lång och
 förord med far är brodd metalltråd, som betel vart. änd-
 fäst på. Man kan fästa resen vid en stabe i tyg, som
 är nedsett i botten på denna. Vanligen sätter man resen
 i vatten, där fisker har sina lekplatser. Det är särskild
 på vägen under ledtiden man får mycket fisk. Vanligen
 är resen för att betel skall vara på vint öfver uppländast
 på en vinda eller lögga på, att den, om någon fisk
 nappas på kusen, lätt kan löpa ut. Det är mest
 gäddor man får på detta sätt.

5182

50.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skriv endast på denna sida!

Gätor användes för numera mest för fångst av
all en s.k. laugus. På en sådan ser han
fågeln 4-500 kr. Vid linan är bundna
fåglarna, på vilka klockorna är fastade. Den
rätta på tre adnans ordet på varandra.
Gäternas är i den laug. Som mest an-
vänder man r. v. l. Som bete på klockorna
har man daggnar eller små fisk. I natten
utlaggnar läggs gäternas i en med-
slada. Senare är klockan försett med fördrags-
när, i vilka klockorna brukar fastas. Jag
läggs emellanad i sand i ladan, vilken annars
är mycket varmt. Man ser ju, att linan
elst är i men det har jag ej lagt märkt.
Folk. Måhär kan det vara bra, om man ej skall
läggs ut i en medelbart men sätter på den
utan lita den läggs närmast i ladan. Det gör ej

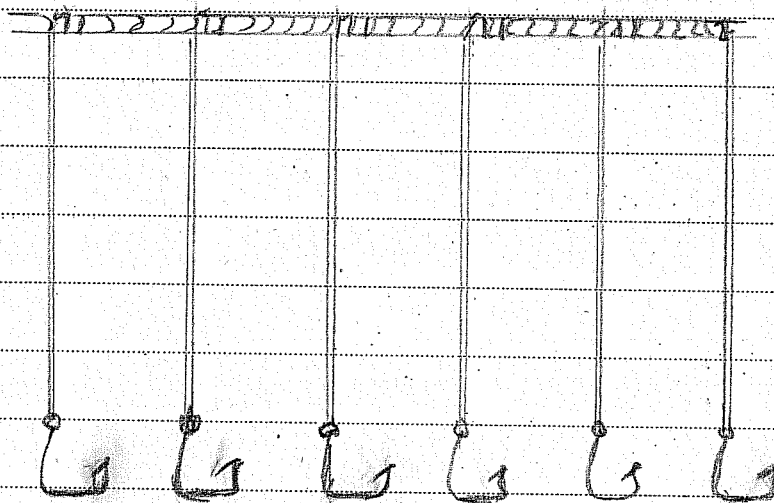
Jag utar jag brukar sätta ut den medelbark.
Jag har kunnat tärna om vren sedan förut men
eljest fristom mer det, att man kungles om den förut vid
utläggandet. Det är det lämpligt att ha bandmen g'
eljest. Numera kan man längreslador, som är för-
sedda med skär för krosarna i sidobridarna och så hänger
krosarna liksom på hängare utanför ladan med betel på.
Vid upptagandet så träs man krosarna på en kross-
pinne, en klt. Man kan antingen lägga sen på eljest
vatten eller låta den flyta på ytan, då man sätter på
krossflöten på lämpligt avstånd. Man fränkvar
vren eller utmärker den genom att i ena änden
fästa en linna, på vilket man sätter krossflöte om i
den andra änden en stor sten.

5182

53.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Alar.

Detta är enal fält, som för mig gav möjlighet
från att fiska, är med uttblåda. Jag har
en enkel och dubbel.

Detta uttblåda består av en bräda, som är
 $\frac{1}{2}$ m. lång och 8 cm bred. Spärrmetrarna
är en stångad längaenlän, i vilken sitter
spänd med 3 greniga kollar. Jag har en enkel
och en dubbel uttblåda. Den enkla består av en
lång stor bräda, på vilkens insida fästs grov skulträd
på mitten och denna och sedan en annan skulträd löper
omkring denna fasta träd, i vilken före ligger en fast träd.

I trädens undersida är en del av kanten på mitten
borttagen och ersatt med en järnbit. Den dubbla
består av två, något större än en reolada, som
är fästade med skulträn i botten och på
dena trädens är oändligt fäst med tjock
korkskiva, i vilken man sätter de 6-7 stycken

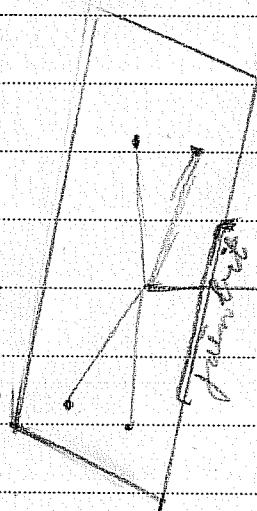
tre qvems spindlar kasharna. Gårn metren
är 50 cm. lång. Man använder ej något bett
på kasharna, då metallplattan öfver dem får tjänt
göra som bett. Genom flera metallfästningar från
lillemor och på en fjärr och väder den nappandes
användning, så att man lätt koppar på kasharna.
Alla är ett mycket bra sätt att fånga (ta) gäddor
med. Jag har haft mycket tur med min bröda,
då jag fått flera tåmliga stora gäddor på de.
Vid Gårn fisket kommer den att stå sig
parallellt med båten på grund av den tunga jämn-
båten, som håller bröden upprätt, då man drar
i snörel. Man sitter på bänk i en båt och drar
bröden efter sig, helst om det finnes lite skum i vattnet.

5182

56.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Genet utflerbåda

Skriv endast på denna sida!

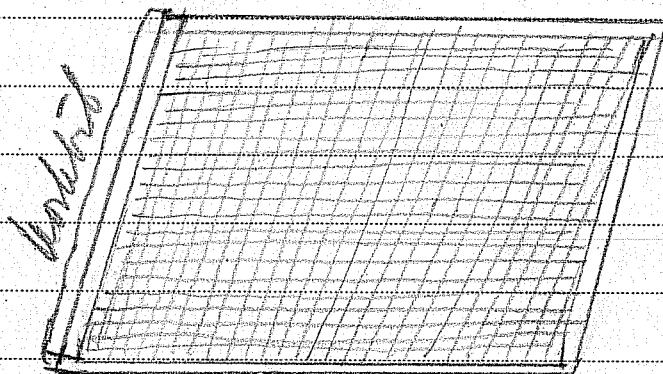

5182

54

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Slubbet utskrivning.

Skicka kontroll för sedd med hals
för halsarna.

Först är nämnt, att man hänger dels rygsja
om dels nät på torkställning. Jag användes
för min del att hänga upp den på en ställning
bestående av en trä latten eller pinnar, som
jag slagit ned i marken och som står i jämn bredd
med varandra, på ett avstånd av fem meter. Överst
på dessa sitta jämnbräda, som jag hänger nätet på
eller närmare bestämt örefälten. Det har visserligen
den platinlatten med sig, att nätet kommer att
hänga antill varandra. och sålunda får träl för
att föras fort. Det har hyäpas genom att en
sätta bräda med trälslad med chack eller
bräda för upp hängningen av nätet örefälten.
Vid stark blöd kan emellertid i undvikas,
att de stå emell varandra.

Även användes det sälles, att man fäster
trä latten på kappan (päl) jämfödes med varandra

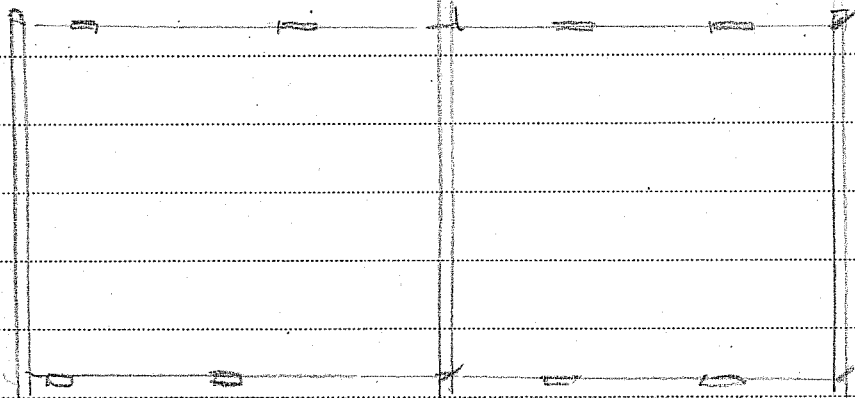
5182

och de äro ärovarn ordändas mellan dem afte
natts dygn. Vid utläggningen kommer öar-
lärnen att ligga öfver den ena och underförelsen
öfver den andra och hänger närlä utsträckt
således mellan dem.

59.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5182

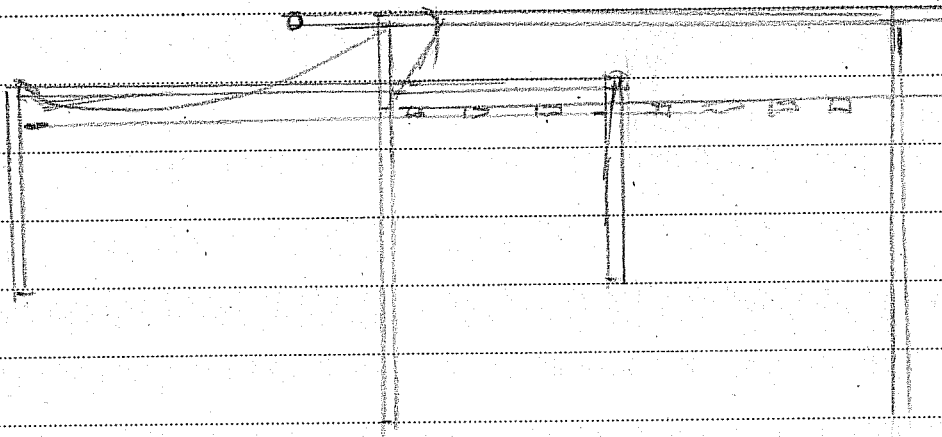
Vandig förbättring.

68.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5182

Lag teckning

61

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

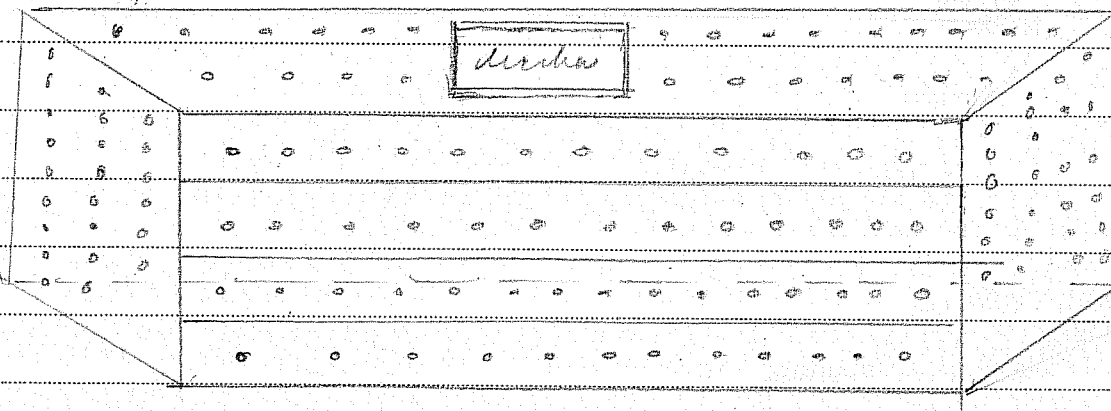
Skriv endast på denna sida!

För att fräsa den lilla fisken för man skall äta
den eller sälja den, så använder man fish-lump.
De äro vanligen gjorda af trätumsbräder och ha en
rektangulär eller bradadisk form. När tiden för deerna
är försett med en lucka, genom vilken fisken kan
tas upp med en undantagsbart. Stora springer
finns mellan bräderna, då dessa sitta i en tätad (mottad)
klut som man gör med under klut i denna för att
åstadkomma att vattnet renar igenom och vatten fisken
färdig. Klut är särskild betesfisk, som man lägger
i lampen för att den tillgånge, då man skall
sätta igen på behållaren. Fisk längre. Jag
har en lump, som är 5 m lång och 2 m. bred
och hög. För att skydda den från vattnets frätande
inspekter har jag täckt den på väien.
Man fräskas den vanl. med tunna stavar eller
vid i botten nedslagna pålar.

5182

69.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Skriv endast på denna sida!